

ΚΑΜΟΘΑΝΑ

|| ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ||

Στόν ήλιο, τόπο θέλουμε κ' έμείς!
Κ. ΠΑΛΛΜΑΧ
ΧΡΟΝΙΑ Α'. | ΑΡΙΘ. 24 |
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Σεπτέμβρη 4 Τρίτη
1925. Άν. ήλ. 5.59 π. δόσ. 6.48

Η ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΓΙΑ ΤΟΤΕ ΜΥΤΙΛΗΝΙΟΤΣ
Συνδρομή χρονιάτικη δραχμές έκατό
Τό φύλλο 1 Δραχμή

ΚΥΝΗΓΙΑ ΛΕΟΝΤΩΝ ΟΝΑΓΡΟΙ ΕΝ ΕΡΗΜΗ

Έχουμε μιιά γνώμη.
Πώς τοῦτο τὸ ἔθνος μὲ τὴν ἀνισόρροπη καὶ παραστρατημένη πολιτικὴ του διανοητικότητα, τὸ φαύλο κοιζαμπασισμό, τὴν τσαρλατανική ἐκμεταλλευτικότητα ποὺ κάνει σὲ κάθε ἀγνὸ ἰδεολογικὸ σύμβολο τὸ ἀμέτρητο σὲ πλῆθος κομματικὸ κηφηνариό, θάπρεπε γιὰ πολὺν καιρὸ καὶ μέχρις οὗτου ἀπλωθεῖ κυρίαρχο καὶ ζωοποιὸ τὸ ΝΕΟ ΠΝΕΥΜΑ, ὁ ΝΕΟΓΕΝΝΗΤΟΣ ΡΥΘΜΟΣ τῆς Πολιτικῆς ΣΧΟΛΗΣ ποὺ πρέπει καὶ εἶνε ἀνάγκη νὰ ξεπηδήξει μέσα ἀπὸ τὰ ΝΙΑΤΑ τῆς Φυλῆς, τὰ ἀκατέρραστα στρώματα, τίς παρθένες πηγὲς τῆς ζωῆς τῆς, ἐκεῖ ποὺ ἀποφασίζεται καὶ πλάθεται καὶ δουλεύεται ἡ ΚΡΑΤΙΚΗ ζωὴ καὶ τὸ πολιτικὸ ὀργανικὸ σύνολο, ὡς ἐκεῖνο τὸν καιρὸ θὰ ἔπρεπε νὰ μὴν ἐπιζητήσουμε νὰ μεταβάλουμε τὸ σημερινὸ ἐπαναστατικὸ καθεστῶς.

Αὕτῃ εἶνε ἡ γνώμη ποὺ δὲ θὰ τῇ συζητήσουμε σήμερα. Ἀντικρίζουμε ψύχραιμα ἕνα γεγονός ἐναντίον τοῦ ἄποφασισμοῦ καὶ ἀμετάκλητα ἀποφασισμένο: Τίς ἐκλογές.

Ἄν ἔμεις οἱ ΤΣΑΛΛΑΠΑΤΗΜΕΝΟΙ ἀπὴν πολιτικὴν ἀχρεΐότητα, οἱ ΔΗΣΥΤΕΜΕΝΟΙ ἀπὴν πολιτικὴν ἐκμετάλλεση τῶν ἐθνικῶν ΜΗΑΝΤΗΩΝ, οἱ ΝΤΡΟΠΙΑΣΜΕΝΟΙ ἀπὸ κοινωνικὸ ἀνασκέλωμα ποὺ μᾶς ἐπιβάλλει ὁ ἀπαραχόρτατος πλουτοκρατικὸς ΔΕΩΝ, ἔμεις οἱ δυστυχισμένοι ΟΝΑΓΡΟΙ τῆς ζωῆς, οἱ τραγικοὶ ἥρωες τοῦ πιδὸ ἀθλίου πολιτικοῦ δράματος ποὺ παίχτηκε στῇ ζωῇ τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν αἰῶνων, ἔμεις οἱ νέοι ΣΙΚΕΛΙΑ-

ΝΟΙ μάρτυρες, εἴμαστε ἀπὸ σκληρὲς συνθήκες ἐμποδιζόμενοι νὰ κάνουμε πιδὸ βαθεῖα καὶ πιδὸ ἀπλωτά οὗτι μᾶς προστάζει τὸ μεγάλο ΧΡΕΟΣ τῆς ΤΙΜΗΣ. Θὰ ἦτανε κανούργημα ἐναντίον σὸν ἑαυτὸ μας καὶ τῇ φυλῇ μας εἰάν δὲν κατορθώναμε μέσα σὸν στενὸ τοῦτο τοπικὸ περιβάλλον νὰ ἐπιβάλλουμε ἐντελῶς τῇ θέλησῇ τοῦ πολιτικοῦ ἀποκαθαρμοῦ.

Τὸ ξαναλέγω: εἶναι χρόος τιμῆς! Ποιὸς ἀπὸ μᾶς τὴν ἐγγοεῖ διαφορετικὰ τὴν τιμὴ του;

Εἶναι ἰαμία νὰ σερνούμαστε αἰώνια σὸν κατώφλι τῶν γερομασκαράδων τῆς πολιτικῆς, κλαμουρίζοντας τὸ μοιρολόγι τοῦ κοινωνικοῦ μας πόνου.

Εἶναι ἰαμία νὰ ἐξαρτήσουμε τὴν προκοπὴ ἑνὸς οὐλύκαιρον νησιοῦ ἀπὸ τῆς ἐκμεταλλευτικῆς ὀρέξεως τοῦ πρώτου τυχοδιώκτη ποὺ βρῆκε τὸ καιρὸ νὰ ἐπιπλεύσει μέσα στῇ στραβομάρα τοῦ λαϊκοῦ ἐνθουσιασμοῦ ποὺ γεννοῦσαν οἱ ἐποχὲς οἱ πρωτινές.

Εἶναι ἰαμία νὰ ξεπροβοδήσουμε ἀκόμα μιὰ φορὰ μὲ τὴν ἴδια κτηνανθρώπινη ἀναισθησία ἕνα τοῦαδι πολιτικοῦ θουθάλου, γιὰ νὰ κοπρίσουν ἀκόμα μιὰ φορὰ τὰ παρασκήνια τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου.

Ἐφεδρὸι! Δὲ σὲς λέγω τίποτα ποὺ νὰ μὴν τῶχετε νοιώσει κατὰβαθα στὴν ψυχῇ. Ξαναλέγω ἀπλῶς τῇ σκέψῃ σας, ἐρμηνεύω τὸ αἰσθημά σας.

Μὰ κινηθεῖτε! Κινηθεῖτε! Προπαγαντίστε! Συγκεντρώστε γύρω σας τοὺς ἀπλοικοὺς ἀνθρώπους ποὺ παρασύρονται ἀπὸ τὰ δημαγωγικὰ πρακτορεία μερικῶν ἐπιτηδείων.

Ἐπερασπιστεῖτε οεῖς τὴν ἀ-

ΜΠΑΤΑΓΙΑ ΓΚΛΟΡΙΟΖΑ

Ἡ Ἰταλία τοῦ Μουσολίνι βρίσκει: πῆγμα οὐδὲν συνημερὸ κακούρημα, βρῆκε ἑνκαρῖα νὰ σηκῶσει τὴν ἀρμάδα τῆς τῆ δεξιομένη καὶ νὰ πῆσαι κατὰ τὴν ἐπισημοῦ, οὐδὲν ἤρα, οὐδὲν κολασημένο Ἑλληνικὸ νησί. Ἐκεῖ γύρω σὲ τὰ μεγάλα τῆς κανόνια ἐναντίον σὲ μιὰ πόλη ἀθῶα, ἀσκήνη, νελοζομένη κ' ἀρχισ νὰ τὴν μπουκαρῶσει. Ἐκεῖ σῆκωσι τῆς πλάνα τῆς γὰ νὰ σκορπίσουν τὸ θάνατο καὶ τὸ αἶμα μέσα οὐδὲν συνημερὸ προσήγων. Φτωχὰ κορμῶα τῆς Τουρκικῆς βαρβαρότητας, γέροι κουρασμένοι ἀπ' τὴν δυστυχία, γυναῖκες καὶ παιδιὰ ποὺ θάρρυναν πὸν, σιθῆχανε γὰ πάντα ἀπ' τὸ χαντζίρα τοῦ Ἀσπаноῦ, δολοφονῆσαν ἀπ' τὰ κανόνια τῆς Ἰταλίας τοῦ Μουσολίνι.

Δὲ μσοῦμε γαδὸ δίκαιον τὸν Ἰταλικὸ λαὸ, δπως κἀνε ἄλος σχεδὸν ὁ τύπος ὁ Ἑλληνικὸς, μὴδὲ τοῦ καταλογίζουμε τὴ ματωμένη αὐτῇ ἀναδρία, ποὺ κοντὰ σὲ τῶς; ἄλλες ἀρῶσι τοὺς δ καινούσιος; Ναπολεονταῖκος του σης; Ἰστορικῆς; Ντροπῆς ποὺ τὸν ἔχουσι φορῶσει ὡς τὰ τῶρα οἱ πολιτικοὶ του.

Ξαίρουμε δὰ πὸν; ὁ λαὸς αὐτῆς δὲν εἶναι καὶ ποὺ πολεμώταρος, δπως νὰ τοῦ τὸ λέμε γὰ πῆγαδι. Μόσο οἱ πρωτόγονοι λαοὶ ἦτανε πολεμικοὶ καὶ κατακτητές. Οἱ Ἰταλοὶ ἔδειξαν πολλὲς φορὲς ὡς τὰ σῆμερα πὸν; εἶναι ἕνας λαὸς ποὺ ἀπανατίας πάρα ποὺ συχναίεται τὰ αἵματα, σὲ βαθμὸ ποὺ παρεξηγεῖται.

Ξαίρουμε πὸν; ὁ Μουσολίνι εἶναι ἕνας δεχῶταρος ποὺ σιτηρεῖ τὴν ἑσωτερικὴν του δολοφονίαν σὲς φίλαγγες; τὸν Φασιστῶν του, δπως ἔκαναν οἱ ντουφεκισμένοι δικοὶ μας μασκαράδες; μὲ τίς Κοσσιτανικῆς φιλίγγες. Οἱ φίλαγγες τοῦ Μουσολίνι δημοσιογυθῆσαν ἀπ' τῆς μεγάλοφ. μήλας, τῆς Β. Ἰταλίας, ἀπ' τοῦ, ἐμπόρου τῆς κῆπ' τοῦ, τραπέζης τῆς. Ἀπ' αὐτῶς ζῶνα, ἀπ' αὐτῶς κῆρῶνεται, γαυτοῦ; πολεμῆνε. Γιὰ νὰ τοῦ; σῶσῆνε ἀπ' τῇ σοσιαλιστικῇ ὀργατῇ τῆς Ἰταλίας ποὺ ἄρχισε νὰ φαίνεται μὲς τὴν ἱστορία τῶν τελευταίων κῆνωνικῶν ἐπαναστάσεων ποὺ δυνατῇ, ποὺ δὲ βαρβαρικῆ, κ' ἄλλοποραμένη.

Ὁ Μουσολίνι ἑσωτερικὰ δὲ σῆκῆται καλῇ. Κα μὲ τὸ ζήτημα ποὺ δημοσι-

γῆος ἐκπῆνεῖα μὰ χαρὰ τὴν προσηγή τῆς Ἰταλίας; ἀπ' τὰ ἑσωτερικὰ του γῆλια γὰ νὰ τὴν ἀρῶνισα μὲ τὰ ἑσωτερικὰ κατορθῶματα, μὲ μπαταγίος γκλοριόζες σὲν τῆς; Κάρκωρι, ποὺ ποὺ ἄλλοι χρόνια κῆρῶνῆσαι τὸ στενὸ τῆς ἡ Ἰταλικῆς Κεφαλοκρατικῆς πολιτικῆς.

ἴσως εἶναι καὶ τὸ ὑπόδειγμα τοῦ Κεμὰ πὸν κοπιρε δ Ρωμαιοὺς ψευδοτατοῦ. Γιατ ἄστερα ἀπ' τὸ στενο ζεφανέομα τῶν ἀπλοίων τῆς ἑθνοποικῆς πολιτικῆς, ποὺ ἔδειξε πὸν; δλους τῆς τοῦ; πολιτικῆς; τοῦ; κῆνονε βουρμῆναίε; ἔτα ρίε; καὶ χρηματῶσε,

«μεγάλα ἐμπόροι ποὺ πωλῶν τὰ ἔθνη σὲν κοπάδια», ὁ λαὸς ὁ ἐργατικὸς ποὺ σφρατῆσα, καὶ κῆρῶνῆσαι μὲ τὸ καθῆρο αἶμα καὶ τὴν δυστυχία σὲν τὸν κατακτητικὸ του; ξεφρενασῶ, δύσκολα καὶ ξανακῆνεται στὰ βρῆγια τῶν «ἰδωδῶν καὶ τῆς; Ἐισυθαρία; τῶν λαῶν.» ἔτσι ἄποιος ἔμα σῆμερα σφρατῆ, γὰ ὀργῆ; ὠσα, φασιτικῆς, γὰ πῆσαι ἀθῶρους τῆς Σαύρη; μκορεῖ νὰ κατακτησε τὸν κόσμο. Μιὰ φορὰ βλέπομε τῆ; κάνουν οἱ ἰτανοὶ ποὺ μα ζῶσουν τὰ τσανάκια τοῦ; ἀπ' τὴν Πόλη χῆρῶνῆσαι μὲ τῆ; τῶν; ἀγάδες ποὺ τοῦ; συζητήσουν.

Τὸ φρεγῆτο συμβῆραμα εἶνα πὸν; ἡ Ἐπίσημη Ἀεσῆ; Ἡθικῆ; ἔμα ζετίσα σὲ βαθμὸ ποὺ ἀηδῶσα κῆνεας νὰ τὸ φρενῆσῆσαι. Ἡ Βίττ' εἶνα ὁ Θεὸς τῆς Ἐποχῆς; καὶ κῆνον ἀπ' τῇ γροθῇ τῆς; σφίγγουσε τῇ δῆντῆ του; δλο οἱ τιμοὶ καὶ ἀδῶνται ποὺ ἀποταῶν τῆς ἀνοργῶνται; μῆς.

Κῆρῶνῆσαι καθαροῦ; πρέπει νὰ περῆσαι πῆνον ἀπὸ τὸν κόσμο αὐτὸν τῆν πολιτικὸν ποὺ ἐβρῶνῆσαι καὶ πὸν οἱ ἀμαρτίας του. Ἐίνας κατακῆνομῶς ποὺ νὰ κῆνε μὰ κα νὰ ξηλλῶν. Ἐίνας σομῶς ποὺ νὰ κῆρῶνῆσαι καὶ νῆνοῦσα ὀρῶνος καὶ ἀάνα γὰ νῆο χῆτισμο. Καὶ ὡ δῆντῆ καὶ δὲ θῶρῆσαι. Ἐρῆσαι. Ἀρῆνορασῆσαι καὶ σῆκῶνῆσαι τὸ κῆρῶν ποὺ ζῶνῆσαι.

Καὶ σὲν ἔσῆσῆσαι, ἀλλοῖμονο σῆος Ἄπμ υ;.

ΔΟΡΕΩΝ

Στοὺς συνδρομητῆς τῆς «Καμῶνα» ποὺ προλήρωσαν τὴ συνδρομῇ τῆς θὰ δοθεῖ δωρεάν ἕς τῶμος δηγημῆτων τοῦ δευτέρου τῆ μας ποὺ τυπῶνεται.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Παρακαλοῦμε ποὺ δπως ἀπ' τοῦς συνδρομητῆς μας δὲν παίρνει ταχυκῆ τὸ φύλλο νὰ μᾶς τὸ μῆγαί, καθῶς καὶ τὸν ἀριθμὸ ποὺ τοῦ λέπει.

ΘΕΙΕΛΑΠΗΣ ΛΕΥΚΙΑΣ

(22) ΣΤ. ΜΥΡΙΒΗΛΗ

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ

(συνέχεια)

Σὲν συλλογιέμαι κομμῆα φορὰ πὸς αὐτὸς ὁ τύπος κρατῆ κατ' ἀπ' τῇ θέλησῇ του τῇ ζωῇ καὶ τῇ δουλειᾷ δώδεκα χιλιάδων παλληκαριῶν, μὲ κόβει κῆρος ἴδρος. Ἄν δὲν ἦτανε ἔπιλα του ὁ ἐπιτελάρχης του, ὁ ὑπασπιστῆς κ' ἡ ἀνώτερη Διοίκηση, ποῦνα Φράγκικη, μποροῦσε μιὰ χαρὰ νὰ παρατάξει μιὰ μέρα καὶ τίς δώδεκα αὐτῆ; χιλιάδες, ν' ἀνοῖξει σὸν ἀγῆρα τίς σημαίες, ν' ἔβαλει μπροστῆ τῇ φανφάρα μὲ τὸ ἀμπάνω μῆς ἰ ἀμπέλι, ν' ἀνεβῆ κ' αὐτὸς πῆνον στ' ἀλόγο του κ' ἰ νὰ ξεκινήσει γιὰ νὰ πάρει τὸ Περιστέρι. Σὲ βεβαιῶνω πὸς εἶναι ἄξιος καὶ παρῶς νὰ τὸ κάνει. . . .

Καίμενε κοσμῆκη
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΕ'.
Δόξα σοι ὁ Θεός.
Σοῦ γράφω ἀπὸ τὸ στρατιπεδο

ἀναπαύσεως. Αὐτὸ θὰ πεί πὸς πρόκοψαν ἐπὶ τέλους νὰ μᾶς β, ἄλλον ἀπ' τὸ χαράκιμα καὶ νὰ μᾶς κατεβῶσῆνε σ' ἕνα Μακεδονικὸ χωριὸ γιὰ νὰ φῶμε, νὰ πλυθοῦμε, νὰ ξεψειριαστοῦμε καὶ νὰ συνῆρτομε μιὰ στάλα. Τὰ ὑπὸ ἔρο σ' ὄλη αὐτῇ τῇ πορεία δὲ λέγονται. Δογῆρισε νὰ πορπατῆς τρεῖς βραδῶς ὀλονυχτῆς ὡς πὸν νὰ φῆξει, καὶ σὲ κάθε βῆμα νὰ νοιώθεις μιὰ σούβλα νὰ σφῶν τρυπῆσαι τὸ καλάμι τοῦ ποδῶ, ποὺ νὰ ματόνει ἡ καρδιά σου ἀπ' τὸν πόνο. Ἄ δὲ βροικῶντανε ἕνα κῆρρο μ' ἕνα Κινεζο φαντάρο νὰ μὲ κουβαλήσει σὸν πῆστορο δρόμο, θ' ἀπόμεινα ἀπὸ τὴν πρώτη νύχτα σὲ μιάν ἀγρια λαγγαδιὰ δίπλα σ' ἕνα μπορπαδισημένο νερόμυλο. Σ' ν ἔφτασα σὲ τοῦτο ἔδῶ τὸ χωριὸ βρῆκα καταλυσημένο πῆ τὸ Σένταγμα μόν. Ἐπεισα σὲν κούτοσυρο, πιασμένος, γεμάτος πόνους σωματικῶς καὶ ψυχῶς. Ἀπόμεινα μέσα σὸ τσαντῆρι τ' ἀδερφοῦ μου δυὸ μέρες καὶ δυὸ νύχτες δίχως

νὰ σαλέψω, δίχως νὰ φάγω καὶ δίχως νὰ συλλογιέμαι. Ἦτανε μιάν ἀποχτήνωση τέλεια ποὺ μοῦφερε ὁ ὑπερβολικὸς κόπος κ' ἡ ἐξάντηση. Οἱ φαντῆροι ποὺ περνοῦσαν ἀπ' ἔξω μῶ ἦτανε σὲν πλάσματα ξένου κόσμου, ὀδιάφορα κ' ἀδιαφῶρτα γιὰ μένα. Οἱ κῆρῶτοι ἦτανε κοψῆροι καὶ δὲ, ὡς σημασία, καὶ τῶση ζωὴ ἦτανε μέσα μου ὄση εἶναι μέσα σὸ ταπεινὸ χορτῆρι ποὺ μοιραία φύτρωσε καὶ ὑπόρχει, καὶ δὲν εἶναι ἄξιο ν' ἀντιδρῶσει ἀκόμα καὶ νὰ τὸ κάνει λῶμα κάτου ἀπ' τῇ φτέρνα σου. Δὲν ἄφισα νὰ μὲ πῆνε σὸ Νοσοκομῆο γιὰτὶ πῆνια ἀιστῶνῶμαι μιὰ φρένη γιὰ τὰ Στρατιωτικὰ Νοσοκομῆια, ὄσο ἀθροῦσῆμενα κ' ἂν τύχει νῆνα. Μὰ σὲν πέρασε ἡ μεγάλη κούραση κ' ὁ πολλὸς ὁ πόνος, ἡ ζωὴ ἄρχισε νὰ μὲ χαίρετῆ καὶ νὰ μῶυ χαμογελῆ μὲ μιὰ καινούρια ἐνταση. Τὴν πρωτοκατάλαβα τὸ μισημέρι τῆς τρίτης μέρας, σὲν ἀνοῖξα τὰ μάτια ξυπῶντας ἀπ' τὸ βραχνὰ τῆς νῆρκης ποὺ ἔδενε τὸ δυστυχι-

μένο κορμῆ μου. Ὁ ἀδερφοῦ μου ἔλειπε στῇ διανομῇ τοῦ συσσιτίου κ' ἤμουνα ὀλομόναχος μὲ τὸ τσαντῆρι. Πῆνον στὰ στήμῆνα ἀντίσκηνα ἔχουνε ἀπλώσει χλωρὰ κλαδιὰ γιὰ νὰ μὴ φαίνονται ἀπ' τὰ ὀτρικὰ ἀεροπλῆνα. Αὐτὰ τὰ κλωνῆρια μὲ τὸ φύλλα τους τὰ ντελικάτα, μὲ τοὺς κόμπους τους, μὲ τὰ λουλουδάκια τους καὶ μὲ τίς κλωστές τους, ὁ ἥλιος ποῦνεφετε κατὰ ὀρφα σὸ τσαντῆρι, τὰ σκιαγραφοῦσε χαριτωμέναπῆνον σὸ τσαντῆρο ἀντίσκηνο. Ἦτανε ἕνα σωστὸ διακοσμῆτικὸ ὀριστοῦργῆμα, ποὺ ἄρχισα νὰ τὸ κῆμαρῶνω σ' ὄλες του τίς λεπτομέρειες μὲ μιὰ ξεχωριστῆ χαρὰ. Ἐστὶ ποὺ τῶτανε πλαγιωστὰ τὰ κλωνῆρια, ζῶγραφιζῶντανε ὁ ἱσκιος τους πῆνον σὸ τσιτωμένο πανὶ σὲ ἀναπῆντεχα συμπλέγματα, ἀκουμπισμένα, θαρρεῖς, μὲ μιὰ κοκέτικη ἐπιμέλεια, μ' ἕνα φροντισμένο δέσιμο πολυμελετημένης τεχνικῆς ἀφελείας. Ὅλα αὐτὰ τὰ τρισχαριτωμένα σῆματα, ποὺ κεντοῦσαν μὲ τῶση ἀπλό-

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

Απριλ. 1923 ΑΘΗΝΑΙ, 3 Σεπτεμβρίου, 6 πρωινή

Οι πολεμιστές τού ζήτητος

Διαγωγή μας «Καρπάνω»
Συχαρίσκα θερμά πρώτα για τις γερές σκέψεις σου. Σε παρακαλούμε μονάχα να ξαναφύεις από ζήτημα των λιποταχιών...

Επίσης πρέπει όλοι οι ΣΕΣ να γυρεύουν την τελειωτική τιμωρία όλων των προδοτών...

Πλωμάρι 30-8-23
Σας χαιρετώ με αγάπη
Α. Α. Α.

Ο κόσμος ξυπνά

Διαγωγή μας «Καρπάνω»
Προχτές είχαμε προσκαλέσει όλους τους φίλους στη συνεδρίαση που αποφασίσαμε να κάνουμε με την ειδικότητα...

Αίγιο Ελεφαν κίνη τη μέρα γιατί όλοι μας οχλόν είμαστε ξεχωριστοί και είναι εποχή που έχω πολλές δουλειές έξω. Καλοσηρίσαμε την καινούργια έντιμωση που μάς ήθελε...

Προχτές όμως μάς πρότειναν κι άλλοι μονοχοί τους και τους γραφίστες. Τούτο βέβαια έγινε γιατί, είδα, παρηκολούθησαν πολλά πράγματα που τούς απέδιδαν την αλήθεια.

Κλωμάδος 25-8-23
Ν. Α.
τητα οι Ισμοί και τού φως και λίγα φτωχά κλαδιά που ποζάρισαν, ξανάφεραν μέσ τη ψυχή μου την αισθητική χαρά που τόσον καιρό είχα χάσει. Αιστάνθηκα άμεσως στην δύναμη της όμορφιάς που υπάρχει χυμένη στον κόσμο...

Η Παναγία τού Χαλκίου
Σο άρχαιο παρακάλοι η, Παγαγιάς, κοντα σιου Χαλκία του Μολορβου, άναμμα σιου κήπου, και μέσα σις ομορφους, λιγχαδης, έγινε και φέτος, το λιγχιγύρι της Παρθένου...

Μάθημα πώς, ή γούλ τού Χαλκιώδη Καπεταν Παναγιώτη, Παναγιώτη και Κωνσταντίνου, άρχισαν τον πατέρα τους, έδειξαν απ την Αμερική 300 δολάρια για να ομιλήσει η εκκλησία του χωριού...

Σακιά 30-8-23 Π.

Μουσικηκό θέατρο

Ο διαλεκτός μας συνγγραφέας Χρόσθος Μολιού, μά, στείλει απ την Αλεξανδρία, όπου βρίσκεται, αυτό το ένδοξο θεατρικό χειρόγραφο...

Τό λοχίο τού Παλιγγωνίου

Οι κερδοφόροι άξιωματι τού λοχίου της Παναγίας τού Παλιγγωνίου: 1,853, 1,690, 1,488, 1,598, 1,276, 3,273, 3,234, 1,764, 1,765, 1,338, 41, 1,529, 3,103, 804, 1,490, 1,868, 592, 172, 46, 1,769, 1,499, 1,618, 1,831, 3,137, 3,057, 3,191, 2,138, 2,182, 1,110, 1,410, 3,049, 1,095, 2,171, 3,365, 2,097, 1,662, 1,327, 1,698, 876, 1,542.

ΤΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΜΑΣ

Τόν υνάδελφου Στανάτη Τσολάκη που στεφανώθηκε με τη διαλεκτή του κοπέλα Αιδοθινή Γ. Μακρλήλη συγγαίρουμε θετικά.

Καλείται ο Δημόλιος, Φίλιππος τού Νικολάου απ τού Αγιά-Κιοί της Μ. Ασίας να περάσει απ τού γραφεία τού ΣΕΣ για να πάρει πληροφορίες για τόν αδερφό του.

Απ τόν Έβρο μάς ήθε ο αγαπητός συνγγραφέας Θεόδωρος Λεβιάς, που άμέσως πάρθηκε απ τόν «Ελ. Λόγος» για Άρχοντάχτης του. Καλωσήρουμε τού διαλεκτό συγγαίονιστή, και συγγαίρουμε τόν «Ελευθερο Λόγος» γά τήν απόκτηση.

Τό ζευγάρι Μήτσου Χαλιγιάννη τού συνάδελφου και δικηγόρου, έγινε τρία, με τόν όποψήφιου κληρωτό που είδε τού φως τής μέρας, προχτές, ύστερα από σύντομη κειβολή γέννησης, ετυχιωμένης μητέρας. Θεομά συχαίρικα.

Σταμάτιος Τσολάκης εκ Βρυλλών
Ανδρονίκη Γ. Μικρέλλη εκ Κυδωνών
Στεφανώθηκα Φ. Τ.

Ευάγγελος Θ. Εγκάλη
Ειρήνη Η. Δημητρίου
άεροβασιόσηκας

ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΑΙ ή γραφίση να στείλει τήν τήχη τής «Τόπος δελφής» Στρατιώτου Μίρα, γά γράψη σημειώσεις στον Ίωάννη Κιρακίδη—Φαρμακείον Γκαρδαίνη—Ιωάννινα. 2-2

Τηλεγραφήματα απ τή Ρώμη
Άρχισαν να ομιλούν πώς στην Κέρκυρα σκοτώθηκαν και μερικοί άντυρωποι, τού όλου 25 λαβωμένοι, και 11 σποταμένοι, όλοι τους Έλληνες, και Αιμενίηδες προσφυγες.

Οι Έταλοι πολεμούν με ψυτικές δικαιολογίες να στηρίξουν τόν άδικο και κακούργηματικό ρομβαρδισμό.

Η Έταλία κατέλαβε τα δύο νησιά τού νομού Κερκύρας, Πλαγούς και Αντιπλάγους, και σήλωσε πώς θα σταματήσει τις κατοχές και θα εκμεταλλευτεί τα τελωνεία της Κέρκυρας πώς που να ίκανοποιηθούν οι αξιώσεις τής.

Όλος ο Άγγλικός τύπος κρίνει άύστημα την κατοχή της Κέρκυρας που χαλά την πολιτική ίσορροπία της Μεσογείου.

Η Σερβία έδηλωσε πώς θα θεωρήσει άφωρητη πολέμου καστε Έταλική άποραση σις Αλβανικές άκρογιαλίες.

Στην Εδύωλη σχηματίζεται γινωμή πώς τού πρασιόδημα ήτανε σχεδιασμένο απ την Έταλία.

Οι άνακρισεις αποδείχνουν πώς ύπαρχουν Αθρανικές συμμορίες στον τόπο που έγινε ή δουλοπονία και πώς οι συμμορίες αυτές συνεργάζονται μέσον διευθυντή τής Δουλονομίας Αγγυροκαστρίου.

Η Αμερικάνική περιβαλψη διαμαρτυρήθηκε στην Εδύωλη για τού σκοτωμο των προσφυγων.

Ο Πλάστίνος έδηλωσε πώς ή άπόφαση για τις εκλογές είναι άλυση άπόφαση τής Επανοστασεως.

Στη Ρώμη κλείσανε όλα τα Έλληνα έμπορικά καταστήματα.

Στην Αθήνα έγιναν λάνθημα μνημόσυνα για τούς σκοτωμένους, κατόπι ο λαός άπεδοκίμασε με όρηγή τού φριχτό Έταλικό κικουρηγματο και δοκιμασε να κάνει άντι-Έταλικό συλλαλητήριο, μπουδιόθηκε όμως απ την Αστυνομία.

Ο Μοντιάνια έπισκέφτηκε τόν Αλεξανδρήν και τού άνεκοίνωσε πώς ή Έταλία τηλεγράφησε σιόν άντιπρόσωπο τής στην Κοινωνία τών Έθνων να άδοτηρηχτεί άπό κάθε εξέταση τού ζήτηματος, γιατί κατά την κρίση τής Έταλίας αυτό άποτελεί ζήτημα τιμής που άποκλείει κάθε παρέμβαση τής Κοινωνίας τών Έθνων.

Στους διπλωματικούς κύκλους αυτό θεωρείται περιφρόνηση τής διεθνούς δικαιοσύνης από μέρους τής Έταλίας, που δημιουργεί κρίσις για τόν όργανισμό τής Κοινωνίας τών Έθνων, που τού κέρως τής θα κουργελαστει άν ή Έταλία δέν άναγκαστεί να σεβαστεί τις άποφάσεις τής Κοινωνίας γύρω στο ζήτημα.

Στην Κέρκυρα έμεινε μονάχα έλαφρός στόλος. Ο Ναύαρχος Σιμονέτι διορίστηκε Διοικητής στην Κέρκυρα.

Η Έλληνική Κυβέρνηση έδωκε σι τη Γαλλική πρεσβεία άπάντηση για τη διακρίωση που μάς είχε στείλει ή διάσκεψη τών πρεσβευτών. Μέσ στην άπάντηση αυτή δέχεται τις ύποδειξεις τής διοικήσεως και προτείνει να συστηθεί τριμελής έπιτροπή διεθνής για να ενεργήσει άνακρισεις.

Στην Αθήνα έβρισκε ο «Αιτρώμητος» φέροντας τούς δημοσιογράφους που κώχηταν απ τήν Έταλία.

Ο Άγγλικός τύπος εξακολουθεί τήν άδύροχη άπία του άποδοκιμάζοντας τή στάση τής Έταλίας. Οι «Τύμρες» χαρακτηρίζουν τήν κατάληψη τής Κέρκυρας άνεργεια τρελή. Ο χαρακτηρισμός αυτός τού παγκόσμιου φύλλου έκανε καταληψη σ'όλους τούς έλίξιμους κύκλους.

Οι άντιπρόσωποι τής Γαλλίας, Άγγλίας και Έταλίας, στην Κωνιανία τών Έθνων, είνε άύνατο να συνεννοηθούν γιατί ή Έταλία εμμένει πώς, τού διεθνε, αυτό δικαιοσπρηιο δέν έχει άρμοσιότητα για τού ζήτημα τής Κέρκυρας.

Ο Άλλος και ο Άγγλος άντιπρόσωπος γυρψεψαν όδηγίες απ τις Κυβερνήσεις τους. Τού συμβούλιου τής Κοινωνίας τών Έθνων έστειλε τηλεγραφήματα σις κυβερνήσεις τής Έλλάδας, και τής Έταλίας και τις κλεί να προσεβουν να μη κάνουν ενεργείες που μπλοχούν τα χειροτερέψουν τήν κατασταση.

Ο Σύνδεσμος τών συνταχιών τών Έλληνικών έφημεριών έκανε ψηφίσμα και διαμαρτυρείται σιόν Ευρωπαικό τύπο για τού διώξιμο τών Έλλήνων άνταποκριτών από τήν Έταλία.

Οι σιαδόσεις πώς καταλήφτηκε ή Σάμη τής Κεφαλληνίας, είνε ψεύτικες.

Ο «Μικρός Παρισίνος» βεβαίώνει πώς, σύντομα θα γινει φιλική επέμβαση τής Γαλλίας και τής Άγγλίας.

Η στάση τής Έταλίας έκανε πολύ κακίαν έντύλωση σιόν Αμερική. Η Αμερικανική κοινή γνώμη νομίζει πώς έπιβαλεί να λυθεί ή Έταλοελληνική σιαφορά με διετησια διεσθη.

Ο Σεβρός Πρεσβευτής Μπαλούχτις δέχθηκε πώς ή σιαση τής Έταλίας ήτανε πούν βασμένη και λυπηρή. Ο Σεβρός πώς, με ζώρη όδύνη έμπεσε τού γεγοός, κ' ή σικλασση του είναι περιηγημα γά τι, δύσκολο, σιγγέ, πού περιηγη Έλλάδα.

Η Κερκυρα άποκλείστηκε τηλεγραφικώς. Ο Ναύαρχος Μπαλιου άπαρρησε να περάσει απ τού Στινέ τής Έλλάδικα κρηφια.

Τα Έταλια βαρόρα άποφύγουν να πάνε σιόν Έλλάδικα κρηφια.

Ο «Αδριατικό» ή ή «Αρκαδική» που βρισκίτανε σιόν Κερκυρα, φαντασε πώς, κατακρητηθήσαν απ τόν Έταλικό στόλο.

Η Έταλική πρεσβεία Αθηνών φρονεπειται σιόν μια όμικρια σιτρασιων.

Ο Επιστερομνής τής Γαλλίας, σιόν Αθήνα, τηλεγράφησε σιόν Γαλλο πρόξενο τής Κέρκυρας να βεβαίωση τού βομβαρδισμό και τα θύματα.

Οι Άγγλοι κύκλοι λένε πώς σύντομα ή Έγγλεζική Κυβέρνηση σι λαβα πού σφοδρες άποφασί, που εδχουνε άντιχτικό σ' όλη τήν Έβρωψη.

Ο πρωτοπουρηός τής Άγγλίας συνεννοήθηκε με τούς ύπουρηούς του και έστειλε βασικά τηλεγραφήματα σιόν Παρίσι και σιόν Έγγλεζο άντιπρόσωπο τής Κοινωνίας τών Έθνων.

Η άγγλια σκεπεί πώς ή καταληψη τής Κέρκυρας άγγίσε αθή τήν Έτα τήν Άγγλία και είναι λιθο-ο πού σύντομα να κάνει έντονη διαμαρτυρία πρός τήν Έταλία.

Στους έπίσημους έβρωπαικούς κύκλους σχολιάζεται πού άύστηρα ή γλώσσα τού Μουσοαίνη πρός τας Συμμαχικές άπόφας, και ή άμωση του να κωνοισι τού ζήτημα διχως τή γνώμη τών Δυνάμεων.

Η Έλληνική Κυβέρνηση άνακρίωσε σιόν Άγγλια πώς ενεργεί βασικές άνακρισεις, προσσημη να ντυφεκίση τούς ένόχους που θα κισιόνη.

Η «Μπέν» λέει πώς, άν ή Έταλία κάνει άπόραση σιόν Ηλαρο, ή Σερβία έτοιμάζεται να βοηθήσει με σιρατό τήν Έλλάδα.

Εκκεπνίσατε τα γέλα τσιγγάρια τού Έαροβαγιάννη:

ΦΑΙΔΡΑ

Μόνον με 3.50 λιανικώς
Δοκιμάσατέ τα και θα δήτε οικονομία, όγειαν, και άπόλυτον καινισοδ. Τά κανά τρίτης ποιότητας δε. 2.50.

Ο συμπόλιτης, μας λατρός ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΡ ΑΡΑΝΟΓΑΟΥ, αιδιός παθολόγος δέχεται έπισκέψας έν τή Φαρμακείο Παλαιολόγου και κατ' οίκον. Τούς άλόφους δωρεάν έκιστη Τειόφτην και Παρλασερνήν. 3-5

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

Σεπτέμβρης 3

Δέν πέρασε ούτε μίσης που έπικυρωσαμε τη συνθήκη της Δαζάντης και νομίσαμε πως γινώσκουμε όλοι τέλους από τους εξωτερικούς περισπασμούς. Και νά, παρουσιάστηκε την περασμένη εβδομάδα ένα καινούργιο, αναπάντεχο δίωξις διόλου ζήτημα, χωρίς να έχουμε ούτε την παραμικρή εϋθύνη γ' αυτό. Το ζήτημα των παραλογών προδουχών και αδιάντροπων Ιταλικών απαιτήσεων εξ αιτίας ενός θλιβερού έπισημοδίου. Δίνουμε μια μικρή περίληψή του:

Από την προεδρευτική συνδιάσκεψη του Παρισιού σταλάθησε μια έκτροπη από διάφορα έθνη για να δρίσει τα ελληνοαλβανικά σύνορα. Όταν τα μέλη της Ιταλικής Επιτροπής γυρίζανε από τα Γιάννενα στους Αγίους Σαράντα, βρεθήκανε σκοτεινά σ' ένα αδιάντροπο. Αυτό είναι όλο. Το γεγονός είνε θλιβερότατο και πρώτη ή Ελληνική Κυβέρνηση έσπειρε να εκφράσει στον Ιταλό αντιπρόσωπο τη βαθύτατη λύπη της και υποσχέθηκε πως με κάθε τρόπο θα προσαρτήσει να πιάσει τους φονιάδες και να τους τιμωρήσει παραδειγματικά. Δέν βρέθηκε κανένας Ρωμηός που να μην επιδοκιμάζει την ενέργεια της Ελληνικής Κυβερνήσεως και να μην αισθάνεται κ' αυτός άληθινή θλίψη. Τώρα πως μπορούμε να δοθεί και μια χρηματική αποζημίωση για τις οικογενειακές σκωτωμένους δέν θα είχαμε και ποιά μεγάλη αντίρρηση. Έτσι θα τελείωνε το ζήτημα ανάμεσα σε δικίους ανθρώπους.

Μά ή Γαλλία του είκοστού αιώνα, ή Φαισιονική Γαλλία του Μουσολίνι είνε πολύ εϋαίσθητη στα ζητήματα τιμής, έχει πολύ φιλότιμο, για να δρυστεί σε τόσο λίγα πράματα. Τώρα που βρήκε την ευκαιρία να δείξει το γρόθιο της, να ταπεινώσει ένα μικρό έθνος που θανάσιμα μισεί και κυνηγά παντού με λύσσα, δέν της αρμόζει σά μεγάλη δύναμη που κουράζεται πως είνε να φέρει αυτή την άδλια ευκαιρία που της παρουσιάστηκε αναπάντεχα.

Και μια και δυό, δίνει μια διακρίνωση στην Ελληνική Κυβέρνηση και γυρνάει — και τι δέ γυρνάει — ένα σειρά πράματα που κανένα έθνος κανένα Κράτος που αδέεται τον εαυτό του δέν ήμπορει να δώσει: Να κίνου με έπισημο, μηνύματα, να χαρακτηίσει δλάκαρος ο έλληνας στόλος τον Ιταλό στρατιωτικό ακόλουθο και... κ' α' να πλερώσουμε 50 εκατομμύρια λιρέτες, δηλαδή έναντι κόνου 150 εκατομμύρια δραχμές, που βέβαια θα βρωθ' από το φοτωό κοσμάκη.

Η Ελληνική Κυβέρνηση δείχτηκε μερικά αίσχηματα και πρότεινε να υποβάλουν το ζήτημα σ' ένα ανώτερο εύρωπαϊκό δικαστήριο, την Κοινωνία των Έθνών. Η Γαλλία δέν έδε χινησε τίποτε απ' αυτά. Στα δικαστήρια καταφεύγουν οι αδύνατοι, οι έντιμοι και οι κοιντοί. Και ή Γαλλία του Μουσολίνι είνε ή δυναμη που πρέπει να τρομάζει τον κόσμο με την λοχή της. Η δικαιοσύνη είνε πολύ άπαραξαισμένο πράμα, άχρηστο για μεγαλοφυείς πολιτικούς.

Και κοινοί βίβια δέν είνε οι Ιταλοί κυβερνήτες να μη δώσουν μιάν εθολή νίκη στους μεγάλους πατριώτες και τα πλήθη, και να ξεσκελίσουν ένα έθνος που τους σέκνεται κάρφος σά μίκια τους. Και στέλνουν οι παλληναράδες το στόλο τους καταλαμβάνουν την Κέρκυρα και τους Παξούς, για να άναστηλάσουν το γόητρο και την τιμή τους και σκοτώνουν από έμους και δυστυχισμένους πρόσφυγες.

La gloriosa occupazione di Corfu — Η ένδοξη κατάληψη της Κέρκυρας! Θα διαβάσει κανείς με μεγάλα γράματα στις εφημερίδες της Ιταλίας. Μπαρβό. Μπαρβόισιμο. a

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ & ΠΡΑΚΤΟΡΙΟΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

Γερ. Αλεξανδράτου (ex Κοιν) (ex) Έσι της Δημοκρατίας

Φέρω εί, γιώσιον του Άξιου Κοινού ότι κατοχεθέντος του έν Κοινοβόλι καταστήματος μου κατά των Κεραλικών Άρχών και μη δυνάμενος να επανέλθω καταδικασθείς υπό το Στρατιδικεϊον Κοινοβόλιος ως πρ πανανδιστής, διαφυγών δε ήναίκα ένταθα Βιβλιοπωλείον και Πρακτοριον Εφημερίδων. Διατελώ μεθ' ύπολήψεως. Γ. Αλεξανδράτος

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΠΟΥ ΒΡΩΜΑ

Έτσι λοιπόν. Οι 4 Ιταλοί γαλιανάδες που δολοφονήθηκαν από κοινούς ληστές πρέπα σύμφωνα με την ήθική των Τριτωνών να πλερωθών με 150 εκατομμύρια φρόνος του αντίξερου φτωχόκοσμου, και με ταπεινά αισχές δλάκαρου ενός άθώου Κράτος, κ' ενός άθώου λαού. Μά (1 25 πρόσφυγες που σκοτώθηκαν εκει προμελέτης) άχι από ληστές, μά από έ σ' καιζομ κράτος έπίσημο, έκπαισμένο και μεθυσμένο από την έκπλασμάρα του, αυτοί δε κοστίζουν τίποτα. Είνε ανεπίσημοι κουφύρα. Σκέτα ψωφίρια. Όχι άπ' έλξημόσια γυνεία κανένας γιαντούς, ούτε τρέ, και δόσε, ούτε χαιρετισμούς στίλων και μαρτυρίαις, κωμωδίες, «κονοποήσεως» της σημαίας.

Αυτοί είνε καλά σκοτωμένοι και καλά σαπατημένοι. Γιατι σ' αυτό κεφάλι τους, δέ φρεβ' ε' το πηξίμο με τα γαλιάνια του Μουσολίνι, μά τη σκούφια τη φοχή της δυστυχίας, της προσφυγιάς, της δδύνη. Μουτζάουμε κατακούτλια τον πολιτισμό του περίφημου αιώνας των Φώτων που έπιτέρεα αυτές τις απανθρωπίες, αυτές τις χινηδίες. Και φτύνουμε στην κόρφομα, παρακολώντας δλους τους Έλληνες θεούς, να μη μάρξ άξιάσουν να φτάσουμε σ' α' μετς οι άποκτιστοι σ' άδη ενός τέτοιου πολιτισμού που βρωμά θινάτα.

ΆΚΟΜΑ

Μέσα σ' αλη την πίκρα που νιώθει όλος ο κόσμος αυτές τις μέρες, και μέσα σ' αλο το σπαρταρό που γίνεται σ' αυτές Ελληνική ψυχή, βρέσ' ε' κάρθ το κατακίτρινο δικηγορέλι της Μενδλίπης άποστολής να μά; δείξα την ήμισια φάτσα του χαίβαδέιου του Στρατηγού, να μάς π' ή και τις γυνάμες του, και να μάς συμβουλίεμα και την Έπανάσταση να παρατηθεί για να έρθα ο Νικόλας και ο Ιωάννης, και για να ίκανοποιηθεί ή Γαλλία του Μουσολίνι, του Μεταξά και του Διακόπουλου, ή Γαλλία που χείδαρε τον Τούρκο, που προστάτουμε και φιλοξένησε δλους τούς Νικόλαους και τούς Κωνσταντίνους, και τούς σκιάβους της κμαριλίας του, ή Γαλλία που κυνηγήσε λυσσοσάμνα κάθε προσαπάθα για άνασχυρότησή του Έλληνοκό Κρίτου, και υποστήριξε και έκοστηρίμα με πίσθος καθέναν παλιανθρωπόκο που ύπόσχεται να το ταπεινώσει. Κ' ή χμαπατή; αυτές της Ελληνικής δημοσιογραφίας φμαίριετα άκόμα άνάμοσ σ' α', δ' άβαλιτρεται άδρες Μυλληναίτοι.

ΔΕ ΣΑΠΙΣΕ ΟΛΟ

Ο ΣΕΣ Λέοβιν έπισκέφθη τις τόν κ. Νιμήρχη και του έφέρεσε τόν πάγο που δοκιμάζε ο κόσμος των έφένδρων μας για το κικουρόγημα της Κέρκυρας και για την έβρισηκή πρση του Έπισημου Ιταλικού Κράτους άντικρου στην Έπανάσταση και το Έλληνοκό λαό. Τόν έδω όνομό δείχτει και το τηλεγράφημα που στέλθηκε απ' την Κεντρική μας Επιτροπή στην Κυβέρνηση και στην Έπανάσταση.

Είνε μια φωνή γεμάτη δαγμαμένο πόνο μά και περήφανη άμοπρέπεια. Το ζήτημα βίβια δέν είνε, για να λυθεί με τα όπλα. Πρέπα νάχαις μεγάλους στόλους και μεγάλου στρατού, για νάχαι; το δικαιομα να κίναις και άνημες του ίδιου μεγέθους. Κ' ή Έλλάδα μας έχει μικρό στόλο, και κουρασμένο στρατό. Μά ή άνειδραση που δείχνα δίδωμο το Έθνος, άντικρου στην Ιταλική προεβλή, δείχνα πώ; το Έλληνοκό Σάμα δέ σάπαισε άκόμα δάτεια.

ΕΡΕΒΡΟΙ, ΕΠΟΙΜΑΣΤΕΤΕΙ

Η Έπανάσταση αρικήρους τις έκλογές. Με, τόν άλλο μήνα όλοι οι Έλληνες που κατοικούν μέσα στο Κράτος το Έλληνοκό θα σπαθών μαρσοτά σεις, κλίπες, για να σ' ε' λουνη στη Βου ή τους άντιπρόσωπους της γ' ώμης του. Προσέζετε το καλά αυτό, έφένδρο Ι. Αδίου, που θα στέλουμε στην Αθήνα θα έχουν προεφ' ήμένητη τη γιώμη μας για όλα τα μεγάλα ζητήματα που θα τοίς πορουνισαστούν γυρισίας, μά λύση δικία και που να συμφένει σ' ε' δλους. Να συμφένει για δλους; Νά μά φέρση που τη λέμε όλοι συχνά πικρη μά που δέν έχει μέσα τη, πολήνη άκρβια και άλόλυτη άλήθια.

Γινά πολλές φορές, έκείνο που συμφένει σ' ε' μια όμαδ, την πεθαίνω την άλλη. Α', τα τώρα έμεις οι Μυλληνοί έφένδρο δέν είχαμε άντιπροσωπεία μέσα στην Ελληνική Βουλή που να δίνει πάντε παράδες για τα συμφένοντά μας. Τα γινώκουμεν συμφένει για τις; τάχης μας έδδ σ' α' νησι μας, είνε τα συμφένοντά μας, ως άχρατών και οι συμφένοντά μας ως στρατιωτών. Οι βουλευτές που στέλμα ως τα σήμαρα, σ' αδέν

όλοι, μά; άπαρηθήσαν έμά; και τί συμφένοντά μας, μόλις στραγγιλάσθσαν πάνω στις πολυθρόνες, τη Βουλή. Όχι ως άγρότες, μά, προαίτησαν, εβτε ως στρατιώτες, μά; νιασηκαν. Α', άγρότες χιπκιούμαστε άλόχητα απ' τη φορλόγια όλων των ψαλδοκονομολόγων της Αθήνας. Α', στρατιώτες άχρημη την πιο άκαρδή άστοργία για τα σαιπια μας, για τη ζωή μας για την άξιοπρέπεια μας. Φτάσαμε άκόμα στο σημείο κ' άπ τις πεντάρες που δίνε με το μονοδίεπτό του δλάκαρο το νησι για να γλυκάνει τάφραμένα σίπια των σκοτωμένων να σκεφτούν να κάνουν αγάλματα και φέστε, και μασκαράκια, μιάν άγέλη φαίλοι δίχως να βρθεεί ένας απ' αυτού; που διαλέξαμε για να μά; άντιπροσωπένουν, να τούς φωνάξαι: «Νιρσπί, ζαγάρια!»

ΨΗΦΟΙ ΟΜΑΔΟΝ!

Αδέρφα έφένδρο! Α' άντιζουμε τα μάτια μας μην ξαναπαύουμε τα ίδια πάμα. Σε λίγες μέρες, θα διαλέξουμε άντιπρόσωπους. Οι άντιπρόσωποι αυτοί πρέπα να ίναί ήμεις, να μάς νιώσουν και να μάς πονάει. Σαχτήρι γρήγορα γύρου απ' τους Συνδέσμους, σας Σιαθήτε σεις, έλιολγική; τάχης σεις σερβαί, άπορασιποικοί και άνεπηφραστοι. Μην προσέζετε τούς έπιτήδρους. Είνε Σαρήνες με φαρμακρό για τέρπει σας τραγούδι. Γιατί; οι βουλευτές είναι Βηζιζαίοι ή Κωνσταντινικοί ή Κολοκυθικοί. Μά για μά, πρέπα να ίναί μονόχα ΑΘΡΑΠΟΙ Γίνοι! Άλλο απ' αυτό, Αθρόπαιο. Εκμαπατήτε για να υποσκαπέντε δλοι μαζί ποιό θνάει οι διαλέχτοι μας.

Όταν όλοι οι ΣΕΣ μένουνε σύμφωνα, κ' οι ψήφοι τους, πένουνε ΟΜΑΔΟΝ, ή νίκη θάναί δικιά μας. Μην ξεχνάτε απ' το δασκάλαρο του Στρατού «την απειθαρχία πυρός». Νά κάρθος για να την εφαρμόσουμε για το συμφένμα μας, το τοπικό και το γενικό. Πωσπορία πυρός άχι για να σκοτώσουμε μά, μά ΓΙΑ ΝΑ ΖΗΣΟΥΜΕ. Οι ψήφοι των έφένδρων θα πένουν έμαδδ' σ' α' μάθη, για δλους τους, άλλους, εκτός απ' τούς διαλέχτους μας.

ΟΧΙ ΦΑΤΛΟΚΡΑΤΕΣ

Στην τελευταία συνεδρίαση της Κεντρικής Επιτροπής τόν Σ. Ε. Σ. αποφασιστήκε με άπόλυτη πλειοψηφία να καταργηθεί ο τίτλος του Προέδρου και Αντιπροέδρου που μαρίζουν δυνατά φαυλοκρατία και έμπαύλλευση, και να μπουνη στή πρση τους οι τίτλοι Διευθύνων Σύμβουλος και Συμπράττων Σύμβουλος, κ' ή άπηροσία τους να βαστά τρείς μήνες μονόχα έκτός άν έπαψηφιστούν και για άλλο τοίμημο. Χαρκοκροτούμε την άπόφαση αυτή του Σ. Ε. Σ. που έχει ακολά να δώσει να καταλάβουν όλοι οι χιλιάδες των συναδέρφων που άνήκουν σ' α' την άνημη της Κεντρικής Επιτροπής, πώ, οι έφένδρο που τους διαλέξαν να τους διοικήουν απ' το Κέντρο, θεοωρόβ' τη θέση τους καθαρά άπαρησ' αμ' ή όδ' μαρσοπουλόδ; πώ; άχι καλό κίναι ή Κεντρική Επιτροπή, κ' άπ' έφένδρο, κ' άπ' άντιπρόεδρους κ' ό γερματάδες, το κάνουνε μονόχα γιατί πίσω τους είνε ή μάξ' των χιλιάδων των έφένδρων, κ' ή προστασία της Έπανάστασης που τους κυτρίζει με σιοργή, κ' α' το άπο, το που πρόεδρ'ν και το Γραμματέα που άν τούς χρσοτάνε οι έφένδρο σβίζομα, δέν τούς χρσοτάνε όμοσ μαρμά άπολύτως έλο χρέωση προσωπική. Γιατι δλάκαρη ή Κεντρική Επιτροπή νιώθει ως άκοπρόσωπη της ήθικής την έργασα που κίναι για τούς έφένδρους, που τη διαλέξαν τρώντα; τη με την ψήφο τους.

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΩΝ ΥΠΕΡΒΑΛΩΝΩΝ

Υστερα από διάφορες άνοφορές διαφρών Συνδέσμων του Νομού που γράφουνε στην Κεντρική Επιτροπή για τούς νεοαπολυμένους συνειδήφους; που κινδυνεύουν να μείνουν δίχω; ψήφο, μάνο και μονόχα έπαθη φρουρόστανε τα σήπορα, ο ΣΕΣ Λέοβιν έκανε μια τηλεγραφική άνοφορά στην Έπανάσταση και ζητά να λυθεί σύντομα αυτό το στροβό, που κόντετα τα στερήσαι τούς νέους πολεμιστές μας απ' το μεγάλο δικαιομα του Έλληνα πολεμη, που τ' έχουν όμοσ δλοι οι απόεμοι κ' οι κουραμπήδες των ματόσθεν του έσωτερικού. Έλπίζουμε πώ; ή Έπανάσταση θα θέλήσει άμείως να βγάλει απ' τη μέση τόν τύπο αυτόν που μοδιζμα τούς Υπερβάλωνας να έχουν το στοιχαώδες δικαιομα που έζωσκούν όλοι οι άλλοι Έλληνες.

Ενδ' αλία με δδασεις Με μηνιαίας δδασεις 10, 20, 30, 40 και 50 δραχμών, άγοράζετε βιβλία μας 100, 200, 300, 400 και 500 δραχμών. Χ. ΓΑΝΙΑΡΗΣ και Σα Όδδ' Σοφοκλέους 3.— Αθήνα

Ο ΕΤΕΡΓΕΤΟΤΛΑΣ

Μά, ψέμα, αυδέ, τις μέρες στην ένδοξη ή άγαπημένοσ συνεργάτης και συνάδελφος Μίλης Κουντουρά, ως τα τώρα καθιγήτης στο Γυμνασιό μας. Ο Κουντουρά; φεύγε δωτερα από διαγωνισμό για ύποτροφία του Κράτους έκπαίδευτική στην Γερμανία. Η «Καμπάνα» είνε περήφανη για την άρσά έπιτυχία του διαλέχτου Μυλληνού λογοτέχνη και δασκάλου, πουθα άπ' το έπιτελείο των συνεργατών της τών πιο άκρβίων. Ο Μίλιος Κουντουρά; είνε ο «Έτεργετούλα;» της δυατής έκαινης; έκπαυευτικής μελέτης. «Κλείστε τα σκολια» που σ' εμάρ φυλλών δημοσίεψε ή «Καμπάνα».

Είνε μια μελέτη γεμάτη φώς, γερή ψυχή και άσθημα δαμένο σαχτα με την σύγχρονη παιδαγωγική έπιστήμη. Απ' τούς κύκλους που έστρασε να διαβαστεί διαβάστηκε άρκετά, άν και σάτρει να βγγ' ο έξωριστο φυλλάδιο για να κίνα καλύτερα τον αρσοκόμο της. Ο Κουντουρά; είνε απ' τούς νέους ανθρώπους που κρατάνε μέσα τους την ίση φωτιά του ένθουσασμού και της δημιουργίας. Τόν ξεπροβοδίζουμε με κμαρτα στο έκπαυευτικό του ταξίδι, και θα τον περιμώνομε σαν τελειώσει τις σπουδές του για να δημιουργήσει στο νησι μας το «αφύεπο σκολείο» που άναρσοπούμε όλοι μας.

Το Σκ'λε ο που δέ θα νερούλιαζα, δέ θα ξεζυμίζα, δέ θα σερβίρα τα φαχια παιδικά κματά. Μά θα τα διαπύσσασ φαυλολογίκα, θα τα δολιεύα, θα τα κινητοποιεί. Και κόνια όλλα και πάνου άπ' δλα; θα φμαίχνα χαρηχτήρα. Γιατι από ζυμιάδα, δόξα σοι ο Θεός, κανένας ρωμιο; δέν έχει παρταίνο, και ή έκπερμπτάδα μας είνε που μά; χανιακάνα. Μά για χαρηχτήρες! σάτρει να ψυμε ένα φαναρι άλογητικο πολλών χιλιάδων κρηών έντασας; για να σκαλιζουμε για δαυτους;

ΝΕΟ ΑΙΜΑ

Από τόν καινούργιο ύποδιοικητή που στέλνει ή Υληροσία στο Μόλυβο περιμένουμε καινούργια πράματα. Το τμήμα του Νησιού που άνάλαβε να εξυλητηρήσει είνε από τα πιο διαλεχτα, τα πιο μορφωμένα και τα πιο προοδεμένα του Νομού μας. Γιαυτό άπαιτούσε και ύλάλληλο μορφωμένο, έξυπνο, δραστήριο και με άκίμμητην ένεργητικότητα. Χαίρουμε που τις ιδιοτητες αυτές τις βρήκεν ή Έπανάσταση στο πρόσωπο του κ. Κεφαλα, συνάδελφου έφένδρου και συνάδελφου δημοσιογράφου. Κέχουμε τη βεβαιότητα πως ο νεο, ύπάλληλος θα δικαιώσει στις προσδοκίες τους και την Έπανάσταση, και τούς έφένδρους, και τούς δημοσιογράφους, κυρίως όμοσ τούς Μολυβιατές.

ΟΙ ΚΡΗΤΙΚΟΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΥΣ

«Κατά τόν έφανον τόν ένεργηθέντα παρά συμπολιτών μας κατά τόν μήνα Άπριλιον ύπερ των άφιχθέντων αιχμαλώτων μας συνελέγη το ποσό τών 17.147. 50 δραχμών. Έκ τούτων διανεμήθησαν βοηθήματα είς άφικθέντας αιχμαλώτους τών όποίων τα όνόματα έδημοσιεύθησαν είς τα ύπ' αριθμόν 17, 18 και 48, φύλλα του «Εφένδρου» άντιπροσωπένοντα το ποσό τών δραχμών 17.140.50». «Εφένδρος» Χανίων

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Παρακαλούμε θεράμ δσοι απ' τούς φίλους πήρανε λογαριασμό κουλήσας φυλλών και δέν τόν έχουνε έσφιχού άκόμο, να φροντίσουν δσο μπορούνε να κύνουνε γρήγορα, άν αλήθια καταλοβαίνουν βαθιά την άνάγη της εκδδσεως της «Καμπάνας», και την άνάγη να έπιφρατίσει και να εκπαιθεεί ή ιδεολογία της. Παρακαλούμε δσομα τούς φίλους της εφημερίδας μας να την διαδίδουν καινα τηνπροπαγαניתζουν παντού όπου μπορούνε, έγγράφοντες σινδρομητές, για ναλαβαμίνοντες, την πούληση άφισμένων άφισμού φυλλών.

Α. ΚΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ

ΚΑΙ Σ. ΚΡΗΤΙΚΑΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ Γραφέια έναντι παρταίνων Γιανναρέλη

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ

ΜΥΤΙΑΝΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Γαλήνια αγάπη

Μιά γλυκιά και νέα αγάπη
σιωπής και γαλήνης βαδίζει
Remy de Gourmont

Στο γαλήνιο τάπλοβοδο
σου ήλιου τον πεδαμίδ
που δέν κουνιέται φύλλο,
σαν ένα χέρι ναίλασε
της φύσης το σφυγμό,
θάρτω στον γκρέμιο μύλο
Νά κάτω στον πεζούλι του
πλάι σου σικά ποίδη,
και της βαθιάς γαλήνης
μιά νέα αγάπη να μάθω σου,
τεχνίτρα στο φίλ
που νά μεθά; σαν πίννας.

— **Γίσινα Χαρισμένη**

Βαρκοβία

Βαρκοβία με το οβάλιο και
στά πέλαγα που βολοδέρνεις,
την ίδια τη δικιά μου τη ζωή
σά σε θωρώ στο νού μου φέρνεις.

Χρόνια σέ δέχνω αγροθαλασσιά!
νοτιές, μιουρίνια, ξεροβόρι,
ω; που μιά μέρα ή μάνα ή σιερίά
θά φιαξεί γιά τού; δυό μας το μνημόρι.

— **Κ. Δελιδόν**

ΧΑΡΟΣ ΚΑΙ ΒΑΣΑΝΑ

ΕΥΤΥΧΙΑ

'Α mademoiselle
Eugenie Flacier

ΣΑΡΑΔΕΜΕΝΟΙ ΠΑΛΓΙ
ΣΤΟΝ ΕΥΦΡΑΤΗ

Η όργα του βροχού σου άγγιξε στο
μάγουλό μου, και ξύπνησα γιατί το πρό-
σωπό μου εινε άναμμένο, κ' εκείνη δρο-
σερή σαν βόσαιο.

Είπα νά γονατίσω και νά προσευχη-
θώ. Η καρδιά μου ζητά νά φχαριστήση
τούς προγόνους γιά τη ζωή.

Η κόψη εινε ποίλη. Ο ίδρω; άνδι-
ξα σέ κόμπους άπάνω στο λαμό σου.
Η πορτοκαλιά σέ σκαπίζα με Ισκον ά-
κίνητο.

Αν δέν ήσουν δική μου θά καθόμουν
πολλές ώρες, νά σέ κυτιάζω. Πόσο, πόσο
άγαπά το ήραίο κορμί σου!

Μά συλλογίσαι πως δέν είσαι άλλου
και τούτη ή σκέψη με γαργαλίζα με μιά
χαρά δική.

Γιά τούτο γέρω το κορμί παράπλοο,
σμά στη ρίζα της ύψιστουμάς, που τρυ-
πάνω το άσπρο ξυλό της, σέ βροχά, σαν
το φεϊδι στη στενή φωλιά του.

Σερανίζω τά μωρούδια. Δέν τά βαρύνω
διδού ή καφού. Άνιροκατεβαίνουν.
Ζουλίμα μπροσύντας στη γή. Αχά-
βη φούσι! Σημεί η λαύρα του κερμιού
μου με τη πύρα της. Σά δοξαριά χιουφ
δ παλμής βαρού άπ' τον ήφαλό ως το
λαμό, που διαψέ δροσά.

Άνιροκατεβαίνει γοργά το μαλλί του
κοιμημένου σκυλιού. Τα λάφια κοιμούν-
ται. Μονόχα ένα παγγόνι σερανίζα μέσα
στη σκόνη, που τη χρυσάω η ήλιος.

Φουφ τώρα ήλαφού άγέμ. Άρχίζουν
νά μυρίζουν τά πορτοκαλία. Και της συ-
κιάς νά χοντρά φύλλα ώσπίσσο αγοταρά-
χηταν. Μούρχεται στη μύτη, ως κ' ή
σιτιφι μούχλα έκκινού του κλαδιού της
ποβνε γυμνέ από φύλλα.

Τά κίντρινα χοράφια ογοβ-νίλ-νν.
Η πακαροίνες κουνούν τά κεράλια. Η σκι-
ές στο ποτάμι εινε τώρα καύ μαβ.ές; και
δ ήδύορας ξεπυρνώνα κάτω από την
πέτρα. Τά σώννερα άρμενίζον άργά ά-
πανου από τά δέντρα μας. Εινε γερμάτα
άπό πνεύματα ήρωικά.

Τά χοράφια μου αγεβουζού. Το άμ-
πέλι μου πρσανίζα. Κουούνται άπο εύ-
τυχία. Μάς έτοιμάζουν πλούσια τά καλά,
Άνάμισά τους ξεπλωμένη, έσύ, μου έ-
τοιμάζεις τό γικό μου.

Καίνομαί άπό έντυχίο!

Paris 14 - 3 - 17

Φ. ΚΟΝΤΟΓΛΟΥΣ

Ο Ίατρος

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΣΑΝΙΔΗΣ

σπουδάζεις και εργασιές επί οκτώ
έτη μετά των Καθηγητών του Πανεπι-
στημίου των Ηαρισίων, δέχεται καθ'
άκρίστην έν τη βάλεινική του άντικρυ-
της Άγίας Εβέρηνης 9-12 και 3-5.

Ή «Καμπάνα» βγαίνει στα τυ-
πογραφεία του «Ελεύθ. Λόγου»

ΣΟΡΣ ΔΙΑΜΕΛ

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΕΘΑΝΕ...

Θι μείνω άνώμεσο στους πληγωμένους;
μου δλη τη νύχτα, και θά κρυβεταί μου
ήσυχια μαζί γιά τη μίστρεα τους. Θά
ευχριστηθώ και θά με κάνουνε νά
έχω ίσση την άσκήμα των καιράδων που
βαπλίζα έδω μέσο.

Άλλοίμονο! Στο άσμμα των γεροντό-
των, πιστέψαμε πώ; βλέποντας τόσοι
φίδες; και τόσο αίμα, άκούοντας τόση
βουή, και άναπνέοντας τη μυρωδιά μιά;
τόσο άμέτρηση; γάγγραινας, τά πάθη,
θά μένανε στη μπάντο, και πώ; καθένος
θά ριζότανε, με χέρια καθάρια και με
παρθένα καρδιά άγγόνια σ' αυτό τον
φλογερή ήφαλή.

Γιατί χραιξεται καθάρια καρδιά γιά
νά παλίστα κανέναν; και νά ύπερασπισ-
τον ήνυτό του. Χρεάζεται κάποιος που
νά γυρ ά μέσα στους θαλίμους; των έγ-
χαρήσεων νά δροσίξω τά σώματα, νά
πλένω τά πρόσωπα, και νά καθαρίζω
τις πληγές.

Πιστέψαμε πώ; μιά μεγάλη λησμονιά
θ' άπλωνότανε γύρω στο κάθε τι, που
στήθηκε πρωτήτερα, λησμονιά και του
Ίδιου ήαυτού μας, λησμονιά άλου του
κόσμου.

Πού είσαι ω ένωση κάθε άγνή; καρ-
διά; πύδμη γιά τη δικαιοσύνη, και γιά
τά άνοσηπύματα; Μά δρ! Η πρώτη
έκκρηξη ήτανε γιαντίνο, μά μόλι; νά
ή ήχη της σάπιας, οι ρακουσιλέτες ρί-
ξανε τ' άγγιστριά του άνάμεσά στα συν-
τρίματα άναητήτων; κόκκαλα και πα-
λή χερσά...

Κι έμεις, ά; ξεταφερόμαστε στη μνήμη
μας τη θρησκευτική όγωνα, στις πρώ-
τες έκείνες, ώρες!

Μά ως ειναι. Γιά μέ.σ, θέλω νά μεί-
νω σ' όσην τη θέση, άνώμεσο στα φορέα
που γέρνουν επτά βάρη: έτός δ ταύόρητο
πό.ου. Εινε ή ώρα που μπορεί κανέναν
ν' άμφιβάλλω γιά δία, γιά τον άνθρωπο
και γιά τον κόσμο, και γιά την τέχη που
κρύφτε το μέλλον, γιά τά άνθρώπινα ά-
κάωματα. Μά δέν μπορεί ω; τόσο ν' ά-
φάβλα και γιά τό μαρτύριο των ά-
νόμων. Ειναι τό μόνο βεβίπο και θεα-
κό πράμμα στον αιώνα μας.

Θά μείνω λοιπόν γιά νά μεθύσω από
τη φανερή ήτή συμφορά.

Και, κάθε φορά που ο Γιώργος πώζε
την κοιλιά άνοιχτή θά μου άτιώα τό
χέρι του μ' ένα μικρό δά βροχ χαμόγελο,
θά σηκώνομαι και θά πηγαίνω νά του
τό σφίγγω, γιατί τον τρώε ή θέρμη, και
έβρα καλά πώ; έγώ έχω πίντω τά χέρια
μου παγωμένα.

Ο Γιώργος πέθανε. Δουλέψαμε δλη
τη μέρα και τό βράδυ βρήκαμε καιρό νά
πίσω από τον θάνατο.

Δέ χραιξεται θά και μεγάλο ταλειτή.
Τό κρηνητόρι ειναι κοντι. Είλασσε κρη-
μιά δωδεκαριά γιά νά δ άλουδούσαστε
το μικροψύχο, νά βουτήξουμε μέσα στη
λίση, και νά σοντιάψουμε πάνου
στος τόφους.

Τέλος, νά τό ντουβάρη κ' ή μεγάλη μάν-
τρα, που δλο και την ξαναγοιουν προς τά
δεξιά, κα τη γομίζουον λίγο λίγο κάθε
μέρα, προς τ' άριστερά.

Νά ή γερμη των άσπρων σταυρών με
τους κινούμετους Ισκους τους, που ζο-
γραφιζονται στο ντουβάρη με τό φώ; του
μικροψύχου.

Οι άντρες έτοιμάζουμε τά φτιάρα τους
άφίνουν τά σκουλιά, και καταβίζουον τό
νεκρό μαλόνοντας με χαμηλή φω.ή,
γιατί δέν ειναι δσο απρεϊ νά πιστώα
κανέναν εύκολο άσιν νεκροψύχης.
Χρεάζεται έπιδειξότητα.

Κ' ή νύχτα ειναι μαύρη πίσω και ή
λάση κολήνισ.

Τέλος, τό πύμα καταβίζα στον πάτο,
και τρεβόυνται τά σκουιά γ' μ' τ.
λάσπες.

Στο έπίγραμμα άπάνου, δ μικροκοιμημέ-
τος και ξερακιανός παπά, ψθυρίζα τις
εχές των νεκρών. Η βροχη μιά; δέχνη
τό πρόσωπο. Ο άντρας και η άνώμεσο
στά γέφυρα δέντρα του κοιμητηριού. Ο
μικροκοιμημένος παπάς μουρμουρίζα τά
φοβρά λόγα.

«Γή εϊ και εϊς γην άπειείος»
Κάτω κ' έγώ με τη σερά μου, τη δ-
κή μου προσευχή.

«Στο όνομα τοθδουσιχάμένου κδμου,
φτωχέ μ' ο Γιώργε, σου ειχαρωό δλε;
σου τις άμαρτίες; κ' δλα σου τά λάθη!»

Η μέρα όσην είδα είναι τ' έπιζήσιο
γιά όνα ήμερα άνάστασης, φτωχέ βαστα-
σιμένε! Ο μικροκοιμημένος παπά εϊ-
νε δμ' έλπίσης σήμηρα που μιά; δέ-
χνη.

Πίσω άπ' τό κεράλι του δ.α; νοσοκό-
μος πίνω ήρωμένο; άλάτω μεάν ά-
κη της μπρ σέλας του. Κόκκοι; σηκό-
ναι τό φογίρα ως τά μέσα του. Και οι
σταγόνας της βροχής φοιξίζουον, και
κρυφοστραφουον...

Ο Γιώργος πέθανε....
Νόμα; τώρα μαζωμένοι στο μικρό
διήμερο άπου ή φίλη βιολέτινα.
Μαριζόμαστε τό κρέας και τό ρυθ,
που πρέπα νά πινά κανέναν πολύ γιά
νά φάγα...
Μεταφρ. Τερ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΠΟΧΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Είχε σπάσει ή γυμνή ύποχωρούσαμε.
Ένακάποιο άπιστοσμαντό πλαιούτανε
σ' όλη μας την παραίτηση. Ο.α ήσαν β-
ασπικά. Ένα καλό γινότανε ολόγυρά
μας. Το πυροβολικό μας; ούρλιαζε με τά
δυνατά του.

Όλα τά ύψώματα έχόρουνα; σαν από
οασμό και δ θάνατος φερούγχε σ' όλε-
τες μίξες των παληκαρών μας. Γιά μιά
στιγη όμως δέν άκουετο πιά. Τό κανονί
ήταν άσπιά; τό ντουφεκιά μονάχα άναρα.
Μά όλοι μας ήμασταν άνησυχες, μαζες σε
κύμα και σε άιαξη. Έχόρουνα προς τό
Μπαλ Μαχμού. Τα πείνα μας εκάλπαζαν
γιά καινούργιες θέσες. Μά που θά
στεκόμαστε πιά; Μ' όλη τη φασαρία
που μιά; έδηιούργησαν οι άνωτέροι μας,
οι φανταροι κραούτανε θουμαιοι στο
ήθικό, μα οι διαδόσες έπαναν τόπο στην
ψυχη και παρολύσανε το σώμα.

Μά, είχα φάλας ή νύχτα. Μεταγωγικά,
βαδίζατες, φατάρου, όμα μαζί βαδίζαμε
έώρα και άνησοχα μεσ' τις χερσίδρες, μεσ'
τις κακοσιπες. Έβανου ορδες, σπά-
σε μπροστά ένετα τμήματα τά Τουρκικα και
εισοδωσαν μπροστα μας. Οι άνησυχαι
μας, πινονια και ή χαρτίδρα μουγρίζε.
Σταματάμε; μα εϊ τ' όσες άσασκορξίζο-
ναι στη θέληση τη δική μας γιά νά πε-
ρυσουμε. Μά, κάνουμε τόλο. Και τραβάμε
τον μαρτυριόμα; δρόμο του Κουισούκοι.
Φωτιά; μεγάλειφαινουται. Οι σφαίρες
στη φωτιά σκάνουν με δ κρότος των
ταμάρων της άνησυχης ψυχής, μας.

Ήτανε πιά μεσ' νύχτα. Γύρω από τό
χωρικό από σγκαντρώνομαστε γιά νά
βαλουμε όλοι προς τά πίσω. Μά ήαν
τόσο; δ θόρυβος; τά αόκοινητα σκαρφα-
λωσαν σαν ταγκς μεσ' τό σκοτάδι. Τά
φαντάσματα έπληθύναν. Ήμέρωσε. Πή-
ραμε τά πόδια μας; κουρασμένοι, άγρη-
πισμένοι; βαδίζαμε στο άγνωστο. Κάθε
τημητάχης πάλωε το τμήμα του κα-
προχούει. Η πρώτη σκαρτά; ή χω-
ρύντων διαδέχεται την άλλη Κίναμα πε-
ριεργες μανούβρες. Γιατί απ' όπου και άν
περυσόμαστε βροσ' αμε δχρό. Είλασταν
πάντα ύποχωρημένοι νά βαδίζουμε πολε-
μώντος.

Οι τραυματίες; μας που δέν είχαμε τά
μέσα, ακολουδούσανε και αυτό, μαζί. Παύ
νά του, βήμας; Όλα τά μέσα και τά
μεταγωγικά μας άκόμα ειλαν ύπερπλη-
ρωτά. Οι κινάμενοι μας εϊ σ' άναδέρφους!
Νά κληρωσεται και ή άσση ύποχωρημένος
γιά νά βαδίζας. Αυτό ήτον το τραμφο
κακό που γινότανε μπροστα στα ματια
μας. Και στην κίδη σισση που κάναμε
άφίνουμε και από ένα μας σ' άναδέρφους
πέθαινονας μεσ' το αίμα του.

Χωρίς πιασ' χωρίς κρη; σ' άναδέρφους!
επύλοβλκ, περυσόμαστε από μπροστα και
τό άφίνουμε στις θέημες κακοσιπες, στα
άγνωστα τά γόματα.

Κι έπληνίμνα...
Κι' έλο ύποχωρούσαμε...
Πάφια 25-8-23

Ο Παρατηρητής

ΙΑΤΡΟΣ D. NAVASSART

Διπλωματούχος

Γαλλικού Πανεπιστημίου

Εϊδικός παιδιόγος και νευρολόγος ώ;
και τών μεταδιδάκων νοσημάτων ν (σύφι-
λις, βλενόρροια κ' αι έλη) και τών νοση-
μάτων του δερματος μετά έπ.βεβαίωσης
της; διαγνώσεως διά μικρ.βιολογική; έξε-
τίσεως όρολογική; του σκιντας.
Αίχεται άσθενεί; πάσχοντες εκ των ά-
νω νοσημάτων έν ή επί τούτη με ειδι-
κήν έγκατάστασιν Ιατρική; το Κεντρ.
νόν Φαρμακείον Άδελφών Ε. και Ι. Χω-
τείλη 8 2/2-12 και 3-6. 3-40

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΑΙΝΙΚΗ

I. ΜΑΝΩΛΑ

Όδός Ταχυδρομείου - Μυτιλήνη
Χειρουργικά - Όρθοπεδικά
Γυναικολογικά - Μαιευτικά
Επισκέψεις 10-12 και 3-5

Άλλά Τούρκικα!

— Σελίμ! Σελίμ! Σελίμ!
— Σελίμ άλείκου! Μά γιατί χαιρε-
τά; διά Τούρκικα άδερφους;
— Δέ χαιρετά. Κανίξω. «Σελίμ» εϊ-
νε τά τριφύλακα ταίφια του Μπαρμπα-
γιάνη. Και ή λέξη. εϊναι σύμβολο των
κακιοτών που νάθουν τί τους γίεται.
— Σελίμ, λοιπόν. «Σελίμ» άλεί-
κου και άλείκου «Σελίμ»!

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

ΣΕΣ Αήμου. Πήραμε τό γράμμα σας
και σά; ευχαριστούμε Άκρβδς από
που λέτε σ' έβρίνα. Η «Καμπάνα» βγαί-
νει με τά κερτά των συνδρομητών και
των άγοραστών της μονάχα, πείνα συμ-
φωνοι με τό πρόγραμμά της; και θέλου-
να έπαλωθουν οι ιδέες; της. Από κανέ-
ναν άλλον δέν έχω μηδ ένα χλωρό φύ-
λο βρήπσο. Με τό ταχυδρμείο σά; ά-
παντούμε πιο πλατά.

Υπολοχαγόν Κιτροπιλήν Β. σιλ. 3)40
Εδζώνων. Πήραμε τις 100 δραχμής; και
σας ευχαριστούμε. Άπόδειξη σά; στέ-
νουμε ταχυδρμικά.

Καλλονιάτην έφεδρ; του 20. Είνα οί-
κογενιακά μας πράματα αυτό. Δέν άξι-
ζει νά δημοσιεύουνα. Έκπαιτη γαυτό
άκρβδς ήβαλε ή Κεντρική Έπιτροπή
των ΣΕΣ Άέβου την τελευταία της τυ-
πωμένη έγκύκλιο. Φροντίσεις νά συμμο-
ρφώθητε όλοι με τό νόημά της. Έμπρός.
Κουρξίμο, δουμά, κίδη μικροφιλοδοξί-
ες. Αδία, τρώνα το Ρωμείο.

Υπολοχαγόν Β. Κιτροπλήν 3)40 Εδ-
ζώνων. Ευχαριστούμε σά; έγγραψαμε.
Μά εινε σωσια ήτοι τ'ονομά σας; Ήτανε
πολύ δυσκολοδιάρζοτο.

Υγιατρο Γιάννη Παυλίδη 79 Σύνταγμα.
Πήραμε τις 100 δραχ. και σά; στείλαμε
άπόδειξη στο 12 Σύνταγμα Τ. Τ. 916.
Τώρα άλλίζουμε τη διεύθυνση σας. Κρίμα
νά μην μπορούσете ναρθετε έδω. Μά άφου
καινού περισσότερο εϊνα ώφέλημα, άκό-
μα καλύτερα. Φημεριδες σά; ξαναστείλα-
με. Όλα καλά. Σά; περιμενούμε με σών-
τομη άπόλυση.

Γιάννη. Άλεξανδρούπολη. Έλάτε
λοιπόν. Ο ΣΕΣ περιμένα τέτοια ένθου-
σιώδικα στοιχεία σαν και σά; γιά νι
και μπρός άκόμα πιο καλά. Όλα αυτά
που γράφετε μπορούν νά γίνουον. Συ-
νεργάτε; μουσκόφλους θά έδηητε
κ' έδω.

ΣΕΣ Μεγαλοχωροί. Συμφωνοι. Σας
στέλνουμε όκτώ. Κλιπίζουμε πώ; δυο μπο-
ρείται έργοίτε.

ΣΕΣ Κλωμηόλου. Σας στείλαμε λο-
γαρημό με τό Ταχυδρομείο.

Δ). Εδζώνια Καρδούκα. Μεταφρ.
Συμμορφώθηκε με τό γράμμα σας.

ΣΕΣ Χίλιακ. Άργέτου. Πήραμε τις
24 δραχμής. Ευχαριστούμε.

Αιν Καποδαρήν Άράμα. Συνδρομη-
τή; έγγραψαμε. Φύλλα στείλαμε. Ξέχαρη-
στούμε θερμά γιά τις ένεργείες. Πίος τό
περιοδικό; Η διαύσυος, που ζητάς εϊ-
ναι; Antoine Pazzi, 6 Rue Geoffroy-
Marie, Paris IX και Χρίσσανσον Μολί-
νον, Γερανίος 11 Β'. Αθήνα.

Του Μαικιστου σ' ήμάς. Ο Μαλέας έ-
φυγε. Ο Κό.τογλου σά; έγραψε, καθώς
κ' ή Κορτσικάρη.

Ν. Άλμπάνη. Κλειού. Σά; στέλνουμε.
Συμφωνοι.

Β. Κ. Έδω. Η νεκρολογία καλή μά
καύ μακροτή. Κι ο τόπος μας έννοχός
τόσο λόγος! Δέ γράφαμε τίποτ' άλλά; Μά
βαδίζομε μέσα και με δλικαιο τ'ονομά
σας. Τόλαμε χίλιες φορές; αυτό.

Επαναστατήν. Καλα δια, αλλά πολύ
γενικά γραμμένα. Γιά καταγγελίας θέ-
λωμε θέτα γεγονότα, δ όματι; και ή
μεθ'ήμηνη. Άλλάωκα πιά, έπει σ'υκο-
φάντ».

Βρονήσος. Υψηλόμετα;π. Μά άξίζε
τόν κέλο νά κείναι κ' σ' αι Ιατρικό γέγ-
νος έταν Τσερξέζο, άδερφους;

Παρατηρητήν ΣΕΣ Πιτφυλάν. Άν
γινότανε αυτό που προτεινεται γιά την
άγοφυλακή; θαχξζε ή δουλά άπ' τό
άφου. Κι' ω; που νά τελώσω θά περ-
νούσε κ'δ χαμόνας; Τώρα ή έγκρηση του
νομου ειναι ζήτημα μήνος τό π.ά. Έ-
πειτα γιά τη συμμετοχή της; ύπαίθρου
στη συζήτηση ειλαν είδοποιηθεί τά χω-
ριά άπ' τον κ. Εύραϊο, κ' έλοβαμ μέ-
ρος σάτη νομίζουμε. Τό σημερινό σας
μά; άρεσε.

Γιώργο Περγαμηνέλλη. Καινούσαμε
τά όματα. Λογαρησμο σά; στέλνουμε
ταχυδρομικά.

Παράσοχο; Ζαχαρία άνοτήν πυρ) το).
Σά; έγγραψαμε συνδρομητή και σά; ευ-
χαριστούμε πολύ γιά τό θερμό ενδιαφέρο.
Παρακαλούμε φροντίστε δυο μπορείτε
γιά την έγγραφική άδίκη πατριωτών μας.
Μάλοστον Άγ. Παρρασκηνή. Στείλαμε.
Τι πάθατε; Μήπως βη ήτε τον Άγλα-
νη στην τεμπέλα;

«ΒΝΩΣΙΣ ΙΣΠΑΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ»

Ασφάλεια
και Άνταπηάλεσις παρός
Κεφάλαιον δολλ. Χρυσού 3,455,997,62
Διευθυντής; Ε. Ελ'άδα; Μιλάνδη; Νε-
γροπόνθη.
Ηρξίκοτες έν Δέσφρ;
Άθηνάος & Πρωτοούλης

Ορυκτελεια και λίπη

Άνδρά
Χαιδρικό; και λιπώ; εϊ; τιμς δουνα-
γώσιται.
Άθηνάος & Πρωτοούλης
Στά Γούτου 7